

Περπατούσαν πάνω στα νερά του ποταμού!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Ο Νικόλαος προερχόταν από μια αριστοκρατική και σεβαστή οικογένεια (η μητέρα του είχε φήμη αγίας) που διέμενε στην αριστοκρατική όχθη του ποταμού [στο Νόβγκοροντ] υπό την προστασία του καθεδρικού ναού της του Θεού Σοφίας, ενώ ο σύντροφός του Θεόδωρος περιεφέρετο ανάμεσα στις πολλές εκκλησίες της εμπορικής πλευράς [ήταν και οι δύο διά Χριστόν σαλοί].

Οι άγιοι Συμεών και Βασίλειος οι διά Χριστόν σαλοί.

Οι δυο άνδρες, μ' ένα είδος παιχνιδιού που έπαιζαν, προσπαθούσαν να διδάσκουν εποικοδομητικά τους κατοίκους των δύο αντιθέτων πλευρών, των οποίων το μίσος και η διχόνοια έβαζαν σε κίνδυνο την δημοκρατία.

Όταν συνέβαινε να συναντηθούν πάνω στην γέφυρα που συνέδεε τις δυο όχθες του ποταμού, οι μακάριοι, μιμούνταν ότι παίζουν πυγμαχία και τελικά έρριχνε ο ένας τον άλλον μέσα στο νερό· μετά από αυτό επέστρεφαν ήσυχα ο καθένας στην πλευρά του, περπατώντας επάνω στα νερά του Βολκώφ.

Αυτές οι φανταστικές μάχες είχαν ως προορισμό να παρουσιάζουν ως παρωδία τις αληθινές μάχες, μερικές φορές αιματηρές, στις οποίες συνεπλέκοντο οι κάτοικοι του Νόβγκοροντ με αιτίες συχνά αστείες, αλλά οι οποίες έπαιρναν τέτοιες διαστάσεις, ώστε ο ίδιος ο αρχιεπίσκοπος αναγκαζόταν να πάει στην γέφυρα για να επαναφέρει την τάξη κραδαινοντας τον σταυρό.

Ο Θεόδωρος εκλήθη μια μέρα από ένα βογιάρo που έμενε στην αριστοκρατική όχθη. Προβάλλοντας ως δικαιολογία τον πιθανό θυμό του Νικολάου άρχισε να αρνείται, αλλά τελικά δέχθηκε. Μόλις πέρασε την γέφυρα, να ο Νικόλαος, που άρχισε να τον κυνηγάει φωνάζοντας:

– Πήγαινε στο σπίτι σου γιουρόντ [σαλέ].

Ο Θεόδωρος το βάζει στα πόδια. Ο Νικόλαος τον καταδιώκει. Ο Θεόδωρος συνεχίζει τον δρόμο του περπατώντας πάνω στο νερό. Ο Νικόλαος κόβει ένα χοντρό λάχανο από τον κήπο όπου βρισκόταν και οπλισμένος μ' αυτό το βλήμα, ορμάει κι αυτός, με στεγνά πόδια πάνω στον ποταμό.

Φτάνοντας στη μέση και βλέποντας, ότι δεν θα πετύχει να πιάσει τον «εχθρό» του, του ρίχνει στην πλάτη το λάχανο. Και από τότε του έμεινε το παρατσούκλι Νικόλας Κοτσανώφ, Νικόλας-Λάχανο, που θα τον συνοδεύει μέχρι και την αγιοποίησή του, από την Εκκλησία.

Το γεγονός επιβεβαιώθηκε από μια επιγραφή γραμμένη πάνω στον τάφο του Θεοδώρου:

«Καταδιωκόμενος από τον άγιο Νικόλαο από την όχθη της Αγίας Σοφίας μέχρι την εμπορική όχθη, διέσχισε τον ποταμό Βολκώφ με στεγνά πόδια».

Από το βιβλίο της Ειρήνης Γκοραΐνωφ, "Οι διά Χριστόν σαλοί", των εκδόσεων Τήνος.